

KAVRAM YANILGISI (1)

Hocam benim size sorum olacaktı. Geçenlerde Tanrı Sevgidir diye bir ilahiye denk geldim, bir de bazı tasavvufçuların Cenab-ı Aşk dediğini duydum Allah'ın Sevgi ve Aşk diye isimleri olabilir mi? İkincisi sevgi ve kardeşlikten bahseden Hristiyan ilahileri ve sohbetleri dinlenebilir mi (Tevhide uymayan kısımlarına itibar etmeyerek) teşekkür ederim...

Cevap: Bu sözler sözünü ettiğiniz insanların inançlarını yansıtır ama Dini bir temele dayanmaz. Aşk bir şahıs değil, bir haldir. Cenabı Aşk tabiri yanlış bir ifadedir. Bu söz, aslında hal ve sıfat olan aşkı şahıslaştırma anlamına gelir. Aşk bir şahıs değildir. Cenabı Aşk tabiri yanlış bir söylemdir. Bu tabirle aşkın, Allah sevgisinin insanı manen çok yücelere çıkaracağını anlatmak isterler. Elbette İlâhî aşk, dinlerin temelidir. İbadetlerin esası da bu aşka dayanır. İbadet aşkın doruğudur.

Daha önce zikrettiğimiz Esmâ-i Husnâ (Allah'ın en güzel isimleri) arasında **VEDÛD** ismi de bulunmaktadır.

Vedûd, çok seven demektir. Yaratıkların varlığı, Vedûd ism-i şerîfinden kaynaklanır. Nitekim bir kudsî Hadiste:

"Ben gizli bir hazîne idim, bilinmek istedim, mahlukatı yarattım ki beni bilsinler

(bilinmek için yaratıkları varlığa getirdim)." buyurulmuştur. Bu hadîsin sıhhati tartışmalı olsa bile mana itibarıyla doğrudur.

İslâm Tasavvufu adlı eserimizden Mahabbet konusunda bir alıntı

Tüm Evren Allah'ın Vedûd isminin tecellisidir. Gökler ve yer mahabbet-ten yaratılmıştır. Tanrılığın sırrı mahabbettir.

"Mahabbetten Muhammed oldu hâsıl;

Mahabbetsiz Muhammed'den ne hâsıl!"

Daha önce de vurguladığımız gibi Yaraticının, yaratığını sevmesi, kendi zâtını ve fiillerini sevmesi demektir. Yaratılanın, yaratanı sevmesi ise, eksiğin kemâle eğilimidir. Parçanın bütününe incizâbı (çekilişi), elektronun çekirdeğe, gezegenlerin güneşe; güneşin sistemiyle birlikte tâbi olduğu galaksi merkezine incizâbı gibi. Çünkü yaratığın varlığı, hayâtı ve eylemleri hep Yaratana bağlıdır. Yaratanın sevgisi, yaratılanın, özellikle de tam bilinç sâhibi insanın hücrelerine, ruhuna karıştırılmıştır. Mahlukâtın hamuru,   âlik sevgisiyle yoğrulmuştur. Yüce Allah: *"Ben cinleri ve insanları bana kulluk etmeleri için yarattım"* (Zâriyât Sûresi: 56) buyurmuştur. İbâdet, mahab-betin en son derecesidir. "

                                    

:

Sevgi onu kul etti, taptırdı, boyunduruğu altına aldı" denilir. Kulluğun hakikati mahabbettir. Mahab-betsiz inâbe, rızâ, hamd ve şükür,   avf ve recâ mümkün değildir.

"

Allah, İbrâh m'i hal l edinmiřtir"

(

Nis : 125)

.

  ullet

de mahabbetin en olgunudur. Mahab-bet kalbde řevk,  ns, inbis t ve rızâ gibi güzel haller doęurur.

(devamı yarın..)